

PRINS HENDRIK
DOOR
A. L. GERRITSEN.

Augustus is de maand, waarin onze Koninginnen, Moeder en Dochter verjaren. En April die waarin de Prins en de Prinses, Vader en Dochter hun geboortedag herdenken. Zouden we 't ver mis hebben als we veronderstellen dat alle lezers van Vrij en Blij deelen in de vreugde van het Koninklijk gezin? Op den 19^{den} en op den 30sten van deze maand zal stellig in huis of op school, als er gebeden wordt ook aan Prins Hendrik en aan Prinses Juliana worden gedacht.

In de volgende aflevering wordt iets verhaald van onze kleine Prinses en om te voldoen aan een belofte van verleden jaar, vertellen we hier nog een en ander van Prins Hendrik, waardoor we hem leeren kennen en zullen gaan hoogachten.

In het jaar 1907, nu 12 jaren geleden, had er aan onze zeekust een verschrikkelijk ongeluk plaats. Een der stoomschepen, die geregeld tusschen Engeland en den Hoek van Holland heen en weer voeren, de Berlin, strandde op de pier bij den ingang der haven. En de vele passagiers verkeerden in het grootste levensgevaar.

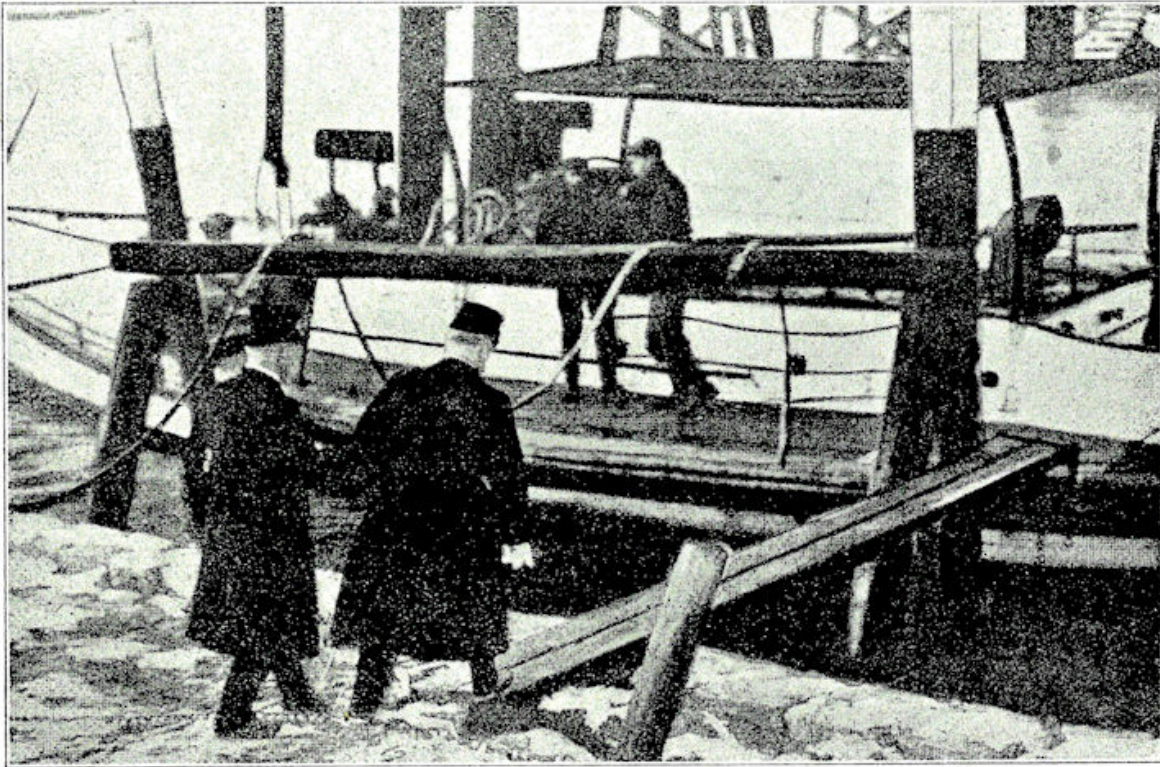
Natuurlijk werden zoo dra mogelijk de noodige maatregelen genomen om de schipbreukelingen te redden. Maar de reddingsmiddelen waren in een staat die nog al te wenschen overliet. En de omstandigheden maakten het reddingswerk uiterst moeielijk.

Zoodra Prins Hendrik van dat alles hoorde — hij vertoefde op dat oogenblik in Den Haag — ging hij zich bemoeien met de pogingen, die tot redding van passagiers en bemanning werden aangewend. Hij begaf zich, zonder op het gevaar voor eigen leven te letten, aan boord van de stoomreddingsboot „President van Heel”. En door zijn tegenwoordigheid en aanmoediging aangespoord betoonde de bemanning, die er op uitging om hulp te verleen, een moed en volharding die tot ver over onze grenzen onverdeelde bewondering heeft gewekt.

Terecht zag men overal in van hoeveel belang dit optreden van den Prins voor de geredden is geweest. Uit hun verhalen

bleek dat door het persoonlijk optreden van Zijne Hoogheid menschenlevens zijn behouden, die anders waarschijnlijk zouden zijn verloren gegaan.

En toen de Prins bovendien daadwerkelijk meedeed aan het verplegen van de ongelukkigen, werd de alleszins juiste opmerking gemaakt, dat bij deze gelegenheid het volk 's Prinsen *hart* had gezien.

Die uitdrukking kwam voor in een versje dat door Dr. E. Laurillard in een der dagbladen werd geplaatst.

Ongetwijfeld denkt Prins Hendrik nog wel eens aan dien tijd terug. Toen hij afscheid nam van Kapitein Berkhouwer verklaarde hij ten minste: „Kapitein, die 22ste Februari zal mij lang heugen.”

In alle Europeesche landen schreven de bladen uitvoerige artikelen over de schipbreuk en werd met grooten lof gesproken over hetgeen de Prins had gedaan. Vooral in Engeland. En geen wonder, want er waren veel Engelschen onder de schipbreukelingen,

De Engelsche Koning gaf uiting aan de dankbaarheid die men in Engeland voor den Prins voelde, door hem een ridderorde te

schenken, die slechts bij hooge uitzondering wordt verleend, n.l. de Bath-orde. Dat is een heel merkwaardige orde en de Prins stelt het opgetwijfeld zeer op prijs dat hij er de bezitter van is. De Bath-orde werd reeds in de middeleeuwen ingesteld en oorspronkelijk was het eisch dat de drie kenmerken van den christen: geloof, hoop en liefde in een door het badwater (Bath = bad) gereinigden ridder vereenigd waren. Ook nog heden ten dage moet bij het verleenen van deze ridderorde uitdrukkelijk worden verklaard, waaraan hij, die er mee begiftigd wordt, deze onderscheiding heeft te danken. De eenige Nederlander die, behalve Prins Hendrik, deze ridderorde verwierf was Koning Willem II, de held van Waterloo, als een erkenning van zijn verdiensten in den strijd tegen de Franschen.

Heel begrijpelijk is dat 's Prinsen Moeder, de Hertogin-weduwe van Mecklenburg, toen ze hoorde van wat haar zoon had verricht, hem een bezoek kwam brengen, en ook dat de Prins met haar ging naar den Hoek van Holland, waar hij zulke spannende oogenblikken had doorleefd.

Sedert dien tijd heeft Prins Hendrik zich aan 't hoofd gesteld van de Maatschappij tot redding van drenkelingen en in die hoedanigheid de hervorming van ons reddingswezen krachtig ter hand genomen. De gebreken, die bij de schipbreuk van de Berlin waren aan den dag gekomen, werden verholpen. En herhaaldelijk kon men in den couranten lezen dat de Prins der Nederlanden oefeningen en proefnemingen bijwoont, die aan onze kust worden genomen om bij voorkomende gevallen niet verlegen te staan.

Maar genoeg voor dezen keer. Zoo de Heer wil hopen we een volgend jaar weer iets anders uit het leven van Prins Hendrik en hetgeen hij voor ons volk deed, naar voren te brengen. Er is nog genoeg van te vertellen.

